

ἐπιβουλεύσας ἀφελέσθαι δύναιτ' ἄν. Ἐξρωμένος τοιγαροῦν ὑπὸ τῶν πόνων, τοιουτοῖ τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος, οὐδὲν ὀρῶν τῶν ἐν ἄστει κακῶν, ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἀλφίτα παρὰ τῆς δικέλλης· ὥστε παλινδροσιμος ἄπιθι, ὦ Ἑρμῆ, τὸν Πλοῦτον ἀπαγαγὼν τῷ Δί· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἱκνὸν ἦν πάντας ἀνθρώπους ἡβηδὸν οἰμῶζειν ποιήσαι.

ΕΡΜ. Μηδὲ μὲν, ὦ γὰρ πάντες εἰσὶν ἐπιτήδαιοι πρὸς οἰμωγῇν. Ἀλλ' ἔα τὰ ὀρίγια ταῦτα καὶ μειρακιώδη, καὶ τὸν Πλοῦτον παράλαβε· οὐ τοι ἀπόβλητά ἐστι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ Διός.⁹⁰

ΠΛΟΥΤ. Βούλει, ὦ Τίμων, δικαιολογήσομαι πρὸς σέ; ἢ χαλεπαίνεις μοι λέγοντι;

ΤΙΜ. Λέγε, μὴ μακρὰ μέντοι, μηδὲ μετὰ προσιμίῳ, ὥσπερ οἱ ἐπίτριπτοι ῥήτορες· ἀνέξομαι γὰρ σε ὀλίγα λέγοντα, διὰ τὸν Ἑρμῆν τοιουτοῖ.

ΠΛΟΥΤ. Ἐχρῆν μέντοι ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν, οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα· ὅμως δὲ ὅρα εἴ τί σε, ὡς φῆς, ἡδίκηκα· θς τῶν μὲν ἡδίστων ἀπάντων αἰτίος σοι κατέστην, τιμῆς, καὶ προσδριάς, καὶ στεφάνων, καὶ τῆς ἄλλης τρυφῆς· περίβλεπτος δέ τοι καὶ αἰδιδίμος δι' ἐμὲ ἦσθα, καὶ περὶ σπουδάστος· εἰ δέ τι χαλεπὸν ἐκ τῶν κολάκων πέπονθας, ἀνάτιος ἐγώ σοι· μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἡδίκημαι τοῦτο ὑπὸ σοῦ, διότι με οὕτως ἀτίμως ὑπέβαλλες ἀνδράσι κατακράτοις, ἐπαινοῦσι, καὶ καταγοητεύουσι, καὶ πάντα τρόπον ἐπιβουλεύουσί μοι· καὶ τόγε τελευταῖον ἐφησθα, ὡς προδέδωκά σε· τοῦναντίον δὲ αὐτὸς ἐγκυλίεσσαιμί σοι πάντα τρόπον ἀπελαθεῖς ὑπὸ σοῦ, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ἐξωσθεῖς τῆς οἰκίας· τοιγαροῦν ἀντὶ μαλακῆς χλαμύδος, ταχύτην τὴν διφθέραν ἢ τιμιωτάτη σοι Πενία περιτέθεικεν. ὥστε μάρτυς ὁ Ἑρμῆς οὕτοσι, πῶς ἰκέτευον τὸν Δία μηκέθ' ἥκειν παρὰ σέ, οὕτω δυσμενῶς μοι προσενηνεγμένον.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ νῦν ὄρεξ, ὦ Πλοῦτε, οἷος ἤδη γεγέννηται· ὥστε θαρρῶν ξυνδιατρίβει αὐτῷ· καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις· σὺ δὲ τὸν Θεσαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δικέλλῃ· ὑπακούσεται γὰρ ἐμβοήσαντί σοι.

ΤΙΜ. Πειστέον, ὦ Ἑρμῆ, καὶ αὖθις πλουτητέον· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅπόταν οἱ θεοὶ βιάζονται; πλὴν ὅρα γε, εἰς οἷά με πράγματα ἐμβαλεῖς τὸν κακοδαίμονα, θς ἄχρι νῦν εὐδαιμονέστατα διάγων, χρυσὸν ἄφνω τοσοῦτον λήψομαι οὐδὲν ἀδικήσας, καὶ τοσούτας φροντίδας ἀναδέξομαι.

ΕΡΜ. Ἰπὸσθηθι, ὦ Τίμων δι' ἐμὲ, καὶ εἰ χαλεπὸν τοῦτο, καὶ οὐκ οἶστίον ἐστίν, ὅπως οἱ κολάκες ἐκεῖνοι διαρρήγῳσιν ὑπὸ τοῦ φθόνου· ἐγὼ δὲ ὡπὲρ τὴν Αἴτην⁹¹ ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσομαι.

ΠΛΟΥΤ. Ὁ μὲν ἀπελήλυθεν, ὡς δοκεῖ· τεκμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ⁹² τῶν πτερῶν· σὺ δὲ αὐτοῦ περίμενε· ἀναπέμψω γὰρ σοι τὸν Θεσαυρὸν ἀπὸ τῶν πτερῶν· μᾶλλον δὲ παῖς. Σέ φημι. Θεσαυρὲ χρυσοῦ, ὑπάκουσον Τίμωνι τοιούτῳ, καὶ πάρασχε σεαυτὸν ἀνελέσθαι. Σκάπτε, ὦ Τίμων, βαθείας καταφέρων· ἐγγὼ δὲ ὑμῖν⁹³ ἀποστήσομαι.

90) Ἐκ τοῦ ὁμήρου Ἰλ. α Οὐ τοι ἀπόβλητα θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. » 91) Ἰπερβὰς ἢ κατὰ πλεονάζοντα Ἰπερπείας τὴν Αἴτην. 92) Κατὰ μετανομίαν ἀπὸ τῶν κομπλητουμένων.

93) (Ἐν τῇ Ἑφ') ὑμῖν, χάριν ἢ σχολὴν ποιῶν ὑμῖν.